

اربعین حسینی و ادامه‌ی راه توحیدی که شروع شده است باسمه تعالی

۱- زیارت اربعین با سلام به حضرت با توصیفاتِ مثل «ولّی الله» و حبیب الله» و «خلیل الله» و «صفی الله» شروع می‌شود. سپس عرضه می‌داریم: خدایا! او را با شهادت بزرگ داشتی «اَكْرَمَتْهُ بِالشَّهَادَةِ» و سعادت را به او هدیه کردی «وَحَبَّوْتَهُ بِالسَّعَادَةِ» و او را حجت برای خلقت قرار دادی تا در مشکلات راه را گم نکنند «وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلٰی خَلْقِكَ». خدایا! آن حضرت در دعوت و خیرخواهی عذری برای کسی باقی نگذاشت و بذل کرد خون را در راه تو «فَاعْذَرَ فِي الدُّعَاءِ وَ مَنَحَ النَّصْحَ وَ بَدَّلَ مُهْجَتَهُ فِیْكَ» تا بندگانت را از نادانی و سرگردانی برهاند و بیدارشان کند «لِیَسْتَنْقِذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَ حَیْرَةِ الضَّلَالَةِ» و در مقابل آن‌هایی که مورد خشم تو و پیامبرت بودند با صبر و شکیبایی جهاد کرد «فَجَاهِدْهُمْ فِیْكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا حَتّٰی سَفَكَ فِی طَاعَتِكَ دَمَهُ» تا که خونش در راه طاعت تو ریخته شد. و پس از آن باز سلام به آن حضرت در آن زیارت شروع می‌شود که ملاحظه خواهید کرد.

۲- کربلا حکایت از آن دارد که مسیر توحیدی اسلام، مسیر آسان و بی دردسری نیست، ولی پایدار و باقی است. به عنوان نمونه آقای علی خوش‌لفظ، بسیجی جانباز دوران دفاع مقدس و راوی کتاب «وقتی مهتاب گم شد» خطاب به رهبر معظم انقلاب گفت: «فقط یک نکته بگویم؛ ببخشید من بسیجی آقای متوسّلان بودم .. این‌که آقا! شما خیلی دارید درد می‌کشید، زجر می‌کشید؛ به هر حال این بحث اختلاس‌ها و حقوق‌های نجومی را می‌گویید، این‌ها گوش نمی‌دهند. یک چیزی بگویید که ما آرام بشویم؛ ما همچنان فدائی شما هستیم؛

رهبر معظم انقلاب «حفظه الله» فرمودند: آرام باشید. این چیزهایی که شما می‌بینید، این‌ها حوادث طبیعی یک راه دشوار به سمت قلّه است؛ هیچ انتظار نباید داشت که اگر ما می‌خواهیم برویم به قلّه‌ی توچال یا قلّه‌ی دماوند، در راه چاله نباشد، سنگ نباشد، باد نباشد، دود نباشد، گاز نباشد؛ مگر می‌شود؟ اما داریم می‌رویم، داریم می‌رویم، عمده این است. اصلاً نگران نباشید؛ این حوادث وجود دارد؛ اگر این حوادث نبود باید تعجب می‌کردید.» و کربلا نشان داد آن راه به اربعین ختم می‌شود، یعنی راه توحید بدون موانع نیست ولی همچنان ادامه دارد.

۳- هر سال نظر به اربعین حسینی علیه السلام می‌اندازیم تا به خود بفهمانیم راهی که شروع کرده‌ایم، راهی پایدار و مبارکی است.

۴- شیعه متوجه است جهان بزرگتر از آن است که یزیدیان بتوانند آن را اشغال کنند و جایی برای حسینیان نگذارند.

۵- باید در اربعین به چیزی ماورای آنچه در سیطره‌ی یزیدیان است، فکر کرد، جایی که هرکس می‌تواند در آنجا حاضر شود. زن و مرد و عرب و عجم و ثروتمند و فقیر و بی‌سواد و باسواد همه می‌توانند در آنجا حاضر باشند و از عطایای خاص خداوند که مخصوص آن فضا است، بهره‌مند گردند.

۶- در حضور خطر و با رویارویی با آن و عقب‌نشینی نکردن، ماورایی به ظهور می‌آید که تهدید خطر، چون گردی می‌شود در هوا. در استقبال از خطر است که شرایط عوض می‌شود، چه آن شرایط تحریم و محاصره‌ی شعب ابی‌طالب باشد و چه شرایطی که یزیدیان در کربلا به‌وجود آوردند. یعنی با عقب‌نشینی نکردن در مقابل خطر، امکان ادامه‌دادن خود را فراهم می‌کنیم، وگرنه امکان ظهور حقیقت از میان می‌رود.

در روز اربعین با چنین رویکردی امام را زیارت می‌کنیم.

والسلام علیکم و رحمه الله وبرکاته